

overhovedet kunde blive Tale om — og som for øvrigt er ganske forsvindende ubetydelig — vil, naar man efterser Kommissionens Beregning, falde fuldstændig bort, thi Kommissionen er der endogsaa gaaet saa vidt, at den uden videre lægger Maksimumsbeløbet, $\frac{1}{3}$, til Grund for hele sin Beregning, endstønt der jo ingen Tvivl er om, at man, da man udtrykkelig havde sagt „høist saa meget“, i mange Tilfælde vilde blive staaende ved lavere Sætser. Men, som sagt, Kommissionen har lagt Maksimumsbeløbet, en Tredjedel, til Grund for sine Beregninger. De Herrer ville altsaa se, at dette ikke vil kunne forøge den omtalte Byrde. Nej, det, som vilde kunne faa væsentlig Betydning, det, som var Hovedsagen, var, at medens Kommissionen kun medregnede Arbejdere i andres Tjeneste, som Lovforslaget under Rigsdagens Behandling til at omfatte ogsaa Arbejdere for egen Regning. Dette vilde naturligvis faa en ikke uvæsentlig Betydning, men at det blot i fjerneste Maade tilnærmelsesvis kunde bevirke en Forøgelse som den, det ærede Medlem her fremsætter, er der ikke Spor af Grund til at antage. I Kommissionens Beregning vare imidlertid medtagne alle de, som overhovedet arbejde i andres Tjeneste, altsaa den allerstørste Del af de Landarbejdere og Husmænd, som delvis arbejde for egen Regning. De medregnes, naar de overhovedet gøre Tjeneste for andre, og hvad vi særlig kom til at tage med, var altsaa kun det Arbejde, som udførtes for egen Regning. Paa den anden Side blev ogsaa den Basis, hvorpaa Byrden blev fordelt, en Del større, idet Kommissionen havde fradraget alt Hartkorn under 1 Tønde — det vil sige 40,000 Tdr. Hartkorn —, men dette blev selvfølgelig, paa Grund af at alle bleve medindbefattede, ogsaa inddraget af os, og der blev altsaa en udvidet Basis for Ligningen af 40,000 Tdr. Hartkorn. At nogen Forøgelse af Byrden maatte blive en Følge af denne Udvidelse til Arbejdere for egen Regning, er jo klart, og det har jeg ogsaa taget Hensyn til. — Naar man vil anstille en Kontraprøve for Rigtigheden af denne Beregning — jeg gentager stadig, at jeg ikke giver mig ud for at være Autoritet i denne Sag, jeg støtter mig kun til Kommissionens Beregning — ved Hjælp af Oplysninger, hentede andetsteds fra, og vi da benytte de Tal, som jeg meddelte forleden om Farlighedssgraden i de forskellige Erhverbsgrene, saa ville de Herrer erindre, at denne for Landbrugets Vedkommende i Thykland var beregnet saaledes, at der faldt 13 Dødsfald og 3 Invaliditetstilfælde — tilfammen 16 — paa 100,000 Arbejdere. Vi

gaa nu ud fra, at der i det danske Landbrug arbejder med et rundt Tal et Par Hundrede Tusinde Arbejdere. Det er jo en meget rund Beregning; da det ærede Medlem kom til sit eget Forslag, beregnede han alle de Arbejdere, som kom ind derunder, til kun 200,000. Jeg tror, han tager fejl i den Henseende, og at det bør regnes rundeligere, men lad os nu sætte, at der er 200,000 Arbejdere i Landbrugets Tjeneste alene, saa ville De se, at det bliver 2 Gange 16 Tilfælde, som efter den tytte Beregning kunne indtræde. Altsaa det bliver 32 Tilfælde aarlig, som komme ind under Loven. Disse 32 Tilfælde, beregnede efter en Værdi af et Par Tusinde Kroner hvert, ville udgøre en aarlig Udgift af 64,000 Kr. Dette vil jo ikke nær komme op til det Beløb, som Kommissionen i sin Tid havde beregnet her. Og det har ogsaa gjort, at jeg har faaet det Indtryk, at Beregningerne, Kalkulerne fra Thykland vistnok maa være for lave. Men i hvert Tilfælde ville De se, at det end ikke nærmer sig til det Beløb, som Kommissionen har lagt til Grund for sine Beregninger. Jeg forudsatte alligevel videre, at ud over det sidstnævnte Beløb, nemlig 130,000 Kr. aarlig Byrde, vilde man komme til at gaa et Skridt videre, og jeg var ikke paa nogen Maade betænkelig derved, selv om Byrden af 40 Øre pr. Tønde Hartkorn derved steg endog til det dobbelte. Men saa kommer det ærede Medlem med sine 6 Kr. pr. Td. Hartkorn! Jeg stiller kun disse Tal op mod hinanden, saaledes som de staa, og beder ærede Medlemmer veje dem mod hinanden. I Modsatning hertil kommer det ærede Medlem ved Beregningen af sit Forslag til det Resultat, at det vilde kunne gennemføres for et Beløb af 2,226,000 Kr. 6 Kr. pr. Td. Hartkorn efter vort Forslag vilde jo udgøre et lignende Beløb, nemlig omtrent 2,300,000 Kr., og hans Forslag, omfattende alle Landets Arbejdere, vilde kunne gennemføres for det samme Beløb. Hvori denne Forskel stikker, er mig ret usforklarligt, naar man nemlig erindrer, at det Forslag, som det ærede Medlem har tilvejebragt, jo paa væsentlige Punkter gaar videre, meget videre, idet det nemlig omfatter alle Ulykkestilsfælde uden for Arbejdet, hvad jo er et overordentlig stort Skridt at gøre. Jeg har ikke noget som helst Materiale, hvorpaa jeg kan bygge en Beregning deraf, men det ville ærede Medlemmer i hvert Fald være fuldt paa det rene med, at medregner man alle Ulykkestilsfælde uden for Arbejdet, saa vil man komme meget langt ud. Og dernæst har Forslaget som bekendt ingen som helst Hensyn taget til den økonomiske